

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **R. L.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2020 č. j. MSK 28622/2020, sp. zn. DSH/5842/2020/Fil, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 21. 4. 2020 č. j. MSK 28622/2020, sp. zn. DSH/5842/2020/Fil žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu

změnil rozhodnutí Magistrátu města Karviné č. j. SMK/168752/2019 ze dne 2. 1. 2020 tak, že „dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu), porušením ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že v přímém úmyslu dne 7. 8. 2019 v 09:05 hodin na ul. tř. 17. listopadu v Karviné u NsP Karviná-Ráj ve směru na Český Těšín, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, rz X, držel v pravé ruce hovorové zařízení - mobilní telefon a dále“ nahradil textem „dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu, porušením ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že v nepřímém úmyslu dne 7. 8. 2019 v 09:05 hodin na ul. tř. 17. listopadu v Karviné u NsP Karviná-Ráj ve směru na Český Těšín, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, rz X, držel v pravé ruce hovorové zařízení - mobilní telefon“ a dále podle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, prvoinstanční rozhodnutí v části výroku týkající se přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu zrušil a řízení zastavil. Ve zbytku pak žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupků: 1. dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu, porušením ust. § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona tím, že v přímém úmyslu dne 7. 8. 2019 v 09:05 hodin na ul. tř. 17. listopadu v Karviné u NsP Karviná-Ráj ve směru na Český Těšín, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, RZ X, držel v pravé ruce hovorové zařízení - mobilní telefon a dále 2. dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, porušením ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 36 odst. 1 zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích v návaznosti na přílohu č. 12 písm. G odst. 3 vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích tím, že v souběhu s výše uvedeným, z nedbalosti měl v zorném poli řidiče umístěn na vnitřním zpětném zrcátku předmět („voňku“), která omezuje výhled řidiče. Žalobci byla dle ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1500 Kč. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupků paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uplatnil několik žalobních námitek. Prvně žalobce namítal překážku věci rozhodnuté. Podle názoru žalobce přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu měl být spáchán v jednočinném souběhu s přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. Bylo-li tedy řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu zastaveno, pak vznikla překážka věci rozhodné a o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 citovaného zákona již nebylo možné samostatně rozhodovat. Důvodem je, že v případě jednočinného souběhu je posuzován jeden skutek, a to z hlediska hmotněprávního i procesního. V takovém případě, je-li zastaveno řízení o tomto skutku, nelze o něm opětovně rozhodovat tak, že je v něm shledáván (byť jiný) přestupek. Dále žalobce namítal, že se správní orgán I. stupně dopustil pochybení při hodnocení svědecké výpovědi. Jediným důkazem, ze kterého bylo zjišťováno, že žalobce telefon držel, byla svědecká výpověď policisty. Správní orgán tuto příliš nehodnotil, omezil se na konstatování, že je možné, aby svědek viděl,

co tvrdí, že viděl, neboť lidské oko má lepší rozlišení než videokamera, kterou byl videozáznam daného jednání pořízen. Pokud by správní orgán výpověď vskutku (kriticky) hodnotil, zjistil by, že svědek nehovoří pravdu. Svědek totiž vypověděl, že stál na parkovišti před NsP Karviná u ul. tř. 17. listopadu, kolmo k vozovce, přičemž jednání žalobce viděl ze vzdálenosti přibližně 4 metrů. Z fotografií pořízených z videozáznamu je viditelné, že vozidlo obviněného jede v levém pruhu, tedy tom, který je vzdálenější od policisty. Žalobce konstatoval, že dle mapy, kterou přiložil k žalobě, je vzdálenost z parkovacího místa, na kterém se nacházel policista, do jízdního pruhu, ve kterém jel žalobce, cca 13 metrů. Rozdíl mezi 4 a 13 metry je natolik markantní, že nelze pomíjet. Svědek ani nepopsal, jaký telefon viděl, tzn. např. jak byl velký, jaký měl tvar či barvu, zda se jednalo o smartphone, či nikoliv. Správní orgán od něj tyto skutečnosti vůbec nezjišťoval, ač jde o zásadní skutečnosti umožňující posoudit věrohodnost výpovědi. Závěrem své žaloby žalobce uvedl, že správní orgány nesprávně usoudily o jeho zavinění. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že žalobce spáchal přestupek ve formě úmyslu přímého, žalovaný se ztotožnil s odvolací argumentací žalobce, dle které taková forma zavinění nebyla prokázána, a přestupek překvalifikoval na úmysl nepřímý. Dle názoru žalobce se však jednalo, i kdyby došlo k jednání tak, jak bylo v rozhodnutí popsáno, nejvýše o nedbalost vědomou.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 5. 8. 2020 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2020 č. j. MSK 28622/2020, sp. zn. DSH/5842/2020/Fil, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Karviná sp. zn. 124279/2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku ze dne 7. 8. 2019, že v tento den v 9:05 hod. na ul. Tř. 17. listopadu v Karviné jel žalobce směrem na Český Těšín, kdy držel v pravé ruce hovorové zařízení. Během jízdy měl ve výhledu řidiče umístěný předmět – „voňku“. Toto oznámení o přestupku žalobce nepodepsal a odmítl se do něho vyjádřit;
 - z úředního záznamu ze dne 12. 8. 2019 vyhotoveného prap. Bc. R. P., že den 7. 8. 2019 v 9:05 hodin bylo jím jako motohlídkou na služebním motocyklu spatřeno osobní motorové vozidlo Škoda Fabia, RZ X, bílé barvy, které jelo směrem na Český Těšín. Během průjezdu kolem motohlídky bylo zjištěno, že žalobce, jakožto

řidič vozidla, drží v pravé ruce hovorové zařízení a manipuluje s ním. Během kontroly bylo dále zjištěno, že má ve výhledu řidiče, a to na zpětném zrcátku, umístěn předmět – „voňku“. Uvedené držení hovorového zařízení bylo viditelné zřetelně, neboť vozidlo projelo kolem ve vzdálenosti cca čtyř metrů. Do vozidla bylo i díky vyššímu posedu na služebním motocyklu a dobrým světelným podmínkám velmi dobře vidět. K tomuto úřednímu záznamu je připojeno CD – kamerový záznam uvedeného jednání žalobce a dvě fotografie předmětného vozidla;

- z oznámení o zahájení řízení ze dne 11. 9. 2019, že správní orgán I. stupně oznámil žalobci zahájení řízení ve věci přestupků;
 - dne 1. 10. 2019 vydal správní orgán I. stupně příkaz o přestupcích žalobce a proti tomuto příkazu podal zmocněnec žalobce odpor. Po výzvě správního orgánu I. stupně předložil zmocněnec žalobce plnou moc ze dne 21. 9. 2019, ve které je uvedeno, že žalobce zmocňuje P. K. k zastupování ho v předmětném správním řízení;
 - z předvolání obviněného ze dne 31. 10. 2019, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 28. 11. 2019. Na toto ústní jednání předvolal i zasahujícího policistu – prap. R. P.;
 - z přípisu zmocněnce žalobce, že se z nařízeného jednání omluvil a požádal o jeho odročení. Správní orgán I. stupně žádosti vyhověl a ústní jednání nejdříve nařídil na 14. 11. 2019, poté na 5. 12. 2019 a nakonec na 2. 1. 2020;
 - z protokolu o ústním jednání o přestupku před správním orgánem I. stupně ze dne 2. 1. 2019, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce ani jeho zmocněnec. Při tomto jednání byl jako svědek vyslechnut zasahující policista R. P., který uvedl, že dne 7. 8. 2019 vykonával motohlídku na služebním motocyklu v Karviné, kdy s motocyklem stál na parkovišti u NsP Karviná, poblíž třídy 17. listopadu, kdy byl kolmo k vozovce. Kolem deváté hodiny spatřil vozidlo Škoda Fabie, bílé barvy s nápisem seznam.cz, které jelo ve směru na Český Těšín, kdy při průjezdu kolem něho viděl, že řidič uvedeného vozidla drží v pravé ruce mobilní telefon a něco na něm píše. Z tohoto důvodu za vozidlem vyjel. Po zastavení vozidla dále zjistil, že řidič měl na vnitřním zpětném zrcátku umístěn předmět – "voňku". Mobilní telefon viděl jasně a zřetelně, kdy vozidlo kolem něho projíždělo ve vzdálenosti cca 4 m a díky vyššímu posedu na motocyklu viděl velmi dobře do projíždějícího vozidla. Viděl, jak řidič s telefonem manipuluje;
 - dne 2. 1. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupcích žalobce.
6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je odvolání podané zmocněncem žalobce. O tomto odvolání žalobce, jak je shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- podle názoru žalobce přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu měl být spáchán v jednočinném souběhu s přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. Bylo-li tedy řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu zastaveno, pak vznikla překážka věci rozhodné a o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 citovaného zákona již nebylo možné samostatně rozhodovat. Krajský soud nejdříve uvádí, že při trestání přestupků se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007 č. j. 8 As 29/2007 – 121). „*Souběhem se rozumí situace, kdy pachatel spáchal dva nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich odsouzen, tedy než byl za takový čin vyhlášen odsuzující rozsudek soudem prvního stupně, nebo dříve, než byl obviněnému doručen trestní příkaz. Souběh se rozlišuje na jednočinný a vícečinný podle toho, zda více trestných činů bylo spácháno jedním skutkem nebo více skutky, a dále pak souběh stejnorodý a nestejnorodý podle toho, zda jde o více trestných činů téže skutkové podstaty nebo o více trestných činů různých skutkových podstat, přičemž jednotlivá dělení lze kombinovat*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018 č. j. 5 As 295/2016 – 49). Pro posouzení toho, zda se jednalo o jednočinný nebo vícečinný souběh, je podstatný popis skutků, jak byly vymezeny ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z provedeného dokazování ve správním řízení vyplynulo, že první přestupek, za který byl žalobce uznán vinným, spočíval v tom, že žalobce jako řidič uvedeného vozidla držel v pravé ruce hovorové zařízení - mobilní telefon. Toto jednání bylo posouzeno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu, neboť žalobce porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, podle kterého řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Druhý přestupek, za který byl žalobce správním orgánem I. stupně uznán vinným, spočíval v tom, že žalobce měl v zorném poli řidiče umístěn na vnitřním zpětném zrcátku předmět („voňku“), která omezuje výhled řidiče. Toto jednání bylo posouzeno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť žalobce porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 36 odst. 1 zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích v návaznosti na přílohu č. 12 písm. G odst. 3 vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Porovnáním těchto dvou jednání je zřejmé, že se jedná o dvě odlišná jednání, tedy o dva samostatné skutky. U prvního přestupku žalobce za jízdy držel v pravé ruce mobilní telefon, zatímco u druhého přestupku užil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Z uvedeného tedy plyne, že názor žalobce není správný, neboť výše uvedené přestupky nebyly spáchány v jednočinném souběhu, ale v souběhu vícečinném.

Jestliže tedy žalovaný dospěl k závěru, že skutek spočívající v umístění předmětu, který byl v zorném poli řidiče a omezoval jeho výhled, nenaplnňoval materiální znak přestupku, správně rozhodnutí správního orgánu I. stupně v této části zrušil a řízení o tomto skutku zastavil, zatímco tu část týkající se skutku spočívajícího v držení mobilního telefonu v pravé ruce potvrdil (pouze změnil formu zavinění);

- žalobce namítal, že se správní orgán I. stupně dopustil pochybení při hodnocení svědecké výpovědi. Jediným důkazem, ze kterého bylo zjišťováno, že žalobce telefon držel, byla svědecká výpověď policisty. Pokud by správní orgán výpověď policisty hodnotil i kriticky, zjistil by, že svědek nehovoří pravdu. Svědek totiž vypověděl, že stál na parkovišti před NsP Karviná u ul. tř. 17. listopadu, kolmo k vozovce, přičemž jednání žalobce viděl ze vzdálenosti přibližně 4 metrů. Z fotografií pořízených z videozáznamu je viditelné, že vozidlo obviněného jede v levém pruhu, tedy v tom, který je vzdálenější od policisty. Žalobce konstatoval, že dle mapy, kterou přiložil k žalobě, je vzdálenost z parkovacího místa, na kterém se nacházel policista, do jízdního pruhu, ve kterém jel žalobce, cca 13 metrů. Svědek ani nepopsal, jaký telefon viděl, tzn. např. jak byl velký, jaký měl tvar či barvu, zda se jednalo o smartphone, či nikoliv. Prvoinstanční správní orgán se podrobným způsobem zabýval jednáním týkající se držení telefonního přístroje, jak je zřejmé z odůvodnění jeho rozhodnutí ze dne 2. 1. 2020, přičemž v podstatě ke stejným závěrům jako správní orgán I. stupně dospěl i žalovaný. Krajský soud se s jejich závěry ztotožňuje, a proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Krajský soud proto dospěl k závěru, že přestupkové jednání žalobce spočívající v držení hovorového zařízení – mobilního telefonu v pravé ruce bylo dostatečně prokázáno. Oznámení přestupku ze dne 7. 8. 2020, úřední záznam ze dne 12. 8. 2020, fotografie předmětného vozidla, videozáznam na CD, který pořídil zasahující policista a stěžejní důkaz svědeckou výpovědí zasahujícího policisty prap. R. P. byly za daného stavu dostatečné k objasnění skutkového stavu věci. Prap. R. P. uvedl, že spatřil vozidlo Škoda Fabie, bílé barvy s nápisem seznam.cz, které řídil žalobce, u kterého viděl, že drží v pravé ruce mobilní telefon a něco na něm píše. Dále uvedl, že mobilní telefon viděl zřetelně a jasně ze vzdálenosti cca 4 metrů a díky vyvýšenému posedu na motocyklu viděl velmi dobře do uvedeného vozidla. Viděl, jak žalobce s telefonem manipuluje. Toto pozoroval dle názoru zdejšího soudu z přiměřené vzdálenosti po dostatečně trvající časový interval – služební motocykl policisty stál na parkovišti u NsP Karviná, když projelo osobní motorové vozidlo bílé barvy, tov. zn. Škoda Fabie, které řídil žalobce a který byl prap. R. P. viděn, jak drží v pravé ruce mobilní telefon, je tedy nepravděpodobné, že by se ve svém pozorování policista mýlil. K tvrzení žalobce, že vzdálenost z parkovacího místa, na kterém se nacházel policista, do jízdního pruhu (dle názoru žalobce levého – tedy toho vzdálenějšího od policisty), ve kterém jel žalobce, je cca 13 metrů, odkazuje krajský soud na videozáznam, ze kterého je seznatelné, že žalobce jel v pravém pruhu – tedy toho, který byl blíže k zasahujícímu policistovi a vzdálenost uvedená policistou (cca 4 m) je zcela reálná a není v rozporu se skutečností. Není povinností správního orgánu I. stupně, aby podrobně zjišťoval, o jaký mobilní telefon se jednalo, jakou měl barvu apod. za situace, když se výpověď policisty jeví jako věrohodná a není v rozporu s dalšími

podklady a důkazy, které jsou obsahem správního spisu a vyjdou v řízení najevo. Je pravdou, že ze vzdálenosti cca 4 metrů a při určité rychlosti vozidla je těžké rozeznat, zda daná osoba na mobilním telefonu něco píše, jak tvrdil žalobce, ovšem zasahující policista také uvedl, že žalobce s telefonem manipuloval. Není tedy podstatné, zda žalobce na telefonu něco psal nebo na něm „dělal“ jinou činnost, ale podstatné je, že mobilní telefon držel za jízdy v pravé ruce. Z výpovědi zasahujícího policisty, lze dojít k závěru, že žalobce předmětný telefon za jízdy aktivně používal, což je na danou vzdálenost viditelné a rozpoznatelné. Krajský soud hodnotí výpověď policisty za přesvědčivou a věrohodnou, přičemž jeho výpověď netrpí žádnými nedostatky, které by zakládaly důvodné obavy o jeho nestrannosti, a nebyla v žádné fázi řízení věrohodně zpochybněna. Správní orgány se v projednávané věci řídily zásadou volného hodnocení důkazů a dle názoru krajského soudu dostatečně zjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly žádné pochybnosti. Skutečnost, že žalobce držel v pravé ruce telefonní přístroj, byla v důkazním řízení nezvratně prokázána;

- závěrem své žaloby žalobce uvedl, že správní orgány nesprávně usoudily o jeho zavinění. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že žalobce spáchal přestupek ve formě úmyslu přímého, žalovaný se ztotožnil s odvolací argumentací žalobce, dle které taková forma zavinění nebyla prokázána, a přestupek překvalifikoval na úmysl nepřímý. Dle názoru žalobce se však jednalo, i kdyby došlo k jednání tak, jak bylo v rozhodnutí popsáno, nejvýše o nedbalost vědomou. Z rozhodnutí žalovaného (str. 6) se podává, že žalovaný formu zavinění posoudil jako zavinění ve formě úmyslu nepřímého a tento závěr jasně a výstižně zdůvodnil. Krajský soud k této žalobní námitce uvádí, že k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění (§ 15 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), a skutková podstata ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu požadavek úmyslu nestanoví. Forma zavinění nemá vliv na posouzení toho, zda-li je žalobce za přestupek odpovědný či nikoliv; může však mít vliv na výši uložené sankce. Vědomá nedbalost je shodná s nepřímým úmyslem, co se vědomostní složky týče, chybí však zcela volní složka (která je u nepřímého úmyslu přítomna tzv. srozuměním). Z tohoto důvodu bývá obtížné najít hranici mezi vědomou nedbalostí a nepřímým úmyslem. Jestliže v daném případě žalobce aktivně používal telefonní přístroj za jízdy musel být srozuměn s tím, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Navíc je nutno podotknout, že forma zavinění ve formě úmyslu nepřímého neměla v nyní posuzovaném případě vliv na výši uložené sankce ve formě pokuty. Tu totiž správní orgán I. stupně uložil na samé spodní hranici zákonného rozpětí ve výši 1 500 Kč (sazba u daného přestupku činí 1 500 Kč až 2 500 Kč). I tato žalobní námitka žalobce je tedy s ohledem na výše uvedené nedůvodná.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 15. října 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce